

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/119/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010247
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5821010247.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2021 prejednal sťažnosť podanú obvineným H. Z., nar. X.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/71/2021 z 18.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného H. Z. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, sp.zn. 6T/71/2021 z 18.11.2021 rozhodol podľa § 238 ods. 4 Tr. por., s poukazom na ust. § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. o ponechaní obvineného H. Z. vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietol žiadosť obvineného o nahradenie väzby písomným sľubom.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol žiadosť obvineného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo ihneď po jeho vyhlásení napadnuté sťažnosťou obvineného. Podanú sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Márie Vevurkovej (č.l. 477-481 spisu). Úvodom obvinený opísal výrokové časti napadnutého uznesenia okresného súdu. V ďalšej časti krajskému súdu navrhol, aby tento preskúmal rozhodnutie prvostupňového súdu, a to najmä z hľadiska zachovania práva na obhajobu v trestnom konaní, resp. či postup prvostupňového súdu bol vykonaný v súlade s Trestným poriadkom. Ďalej navrhol, aby nadriadený orgán preskúmal všetky výroky napadnutého uznesenia a následne toto zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. a rozhodol vo veci sám tak, že ho prepustí z väzby na slobodu, alebo väzbu podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. nahradí písomným sľubom alebo podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka za použitia elektronického monitorovacieho náramku. Taktiež navrhol, aby mu boli uložené obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze priblíženia k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, ako aj v zákaze požívať alkoholické nápoje. Dôvody väzby tak, ako ich ustálil súd prvého stupňa, označil za nezákonné. Poukázal na dĺžku svojho väzobného stíhania s tým, že vo veci boli vykonané všetky potrebné procesné úkony. V ďalšej časti zvýraznil, že z listín založených v spise nevyplýva obava maloletých detí zo správania ich otca a tieto sa dožadujú jeho prítomnosti. Obvinený sa podrobným spôsobom aj v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním zaoberal dôvodnosťou a zákonnosťou právnej kvalifikácie vedeného trestného stíhania. Vyjadril názor, podľa ktorého stíhané konanie bolo účelovo zo strany polície nadkvalifikované a toto má podstatný vplyv napríklad aj na dlhšie trvanie väzby alebo prísnejšie podmienky pre prepustenie z väzby na slobodu. Obvinený sa zaoberal aj procesným postupom súdu po podaní obžaloby a jeho predvedení na výsluch. Opakovane uviedol, že podľa jeho názoru konanie, ktoré sa mu kladie za vinu, je nesprávne právne kvalifikované. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR. Obvinený

uviedol, že doposiaľ zabezpečené dôkazy vylučujú jeho trestnú zodpovednosť spočívajúcu v týraní maloletého A. Z.. Poukázal preto na ďalšie listinné dôkazy odôvodňujúce takéto tvrdenie. V predmetnej trestnej veci neboli splnené formálne a materiálne podmienky pre väzobné stíhanie. Spáchanie skutkov uvedených v uznesení o vznesení obvinenia poprel a tieto považoval za vykonštruované. V ďalšej časti obvinený opísal dôvody rozhodnutia samosudkyne o jeho ponechaní vo výkone väzby. Jeho prehlásenia a ponúknutý písomný sľub zaručujú, že stíhanie na slobode nebude rizikové a eliminujú sa všetky dôvody, pre ktoré súd rozhodol o jeho ponechaní vo väzbe. Rozhodnutie o preventívnej väzbe nie je možné podľa názoru obvineného opierať len o dôvod, že v minulosti bol postihnutý za priestupky. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je všeobecné a dostatočne neodôvodnené. Opakovane zvýraznil, že poškodená, ako aj ich deti nemajú z jeho osoby obavu, a preto dôvod väzby v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. je oslabený. Väzba môže byť nahradená v zmysle ust. § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Záverom uviedol, že väzba ako prostriedok „ultima ratio“ predstavuje jeden z najzávažnejších zásahov do základných ľudských práv a slobôd, a preto navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. s tým, aby krajský súd rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu, resp. túto nahradil prijatím písomného sľubu podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. a dohľadom probačného a mediáčného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výkonom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v zmysle ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd rozhodol správne, keď podľa § 238 ods. 4 Tr. por. rozhodol o ponechaní obvineného vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a vykonávanú väzbu nenahradil prijatím písomného sľubu podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por., resp. dohľadom probačného a mediáčného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. V súvislosti s napadnutým uznesením okresného súdu, ako aj podanou sťažnosťou obvineného krajský súd zvýrazňuje tú skutočnosť, že o väzbe H. Z. naposledy rozhodol uznesením, sp.zn. 3Tpo/35/2021 zo 6. októbra 2021. V uvedenom uznesení krajský súd (ako aj v predchádzajúcom uznesení, sp.zn. 3Tpo/23/2021 z 1. júla 2021) podrobne rozviedol vývoj, zákonnosť a dôvodnosť trestného stíhania obvineného, ako aj podstatné skutočnosti odôvodňujúce vykonávanú väzbu z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Od citovaného uznesenia krajského súdu zo 6. októbra 2021 ani v ďalšom konaní po podaní obžaloby sťažnostný súd nezistil iné okolnosti prípadu, ktoré by v konečnom hodnotení odôvodňovali prepustenie obvineného z väzby na slobodu.

Po preskúmaní obsahu spisu ani nadriadený súd nemá pochybnosti o tom, že aj v súčasnom štádiu trestného konania sú splnené všetky formálne podmienky väzby obvineného. Rovnako považuje za preukázané, že v prípade obvineného existujú aj základné materiálne podmienky väzby.

Na základe dôkazov, ktoré obsahuje vyšetrovací spis, je namieste konštatovať taký stupeň podozrenia, že obvinený je páchatelom skutkov, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie. Po splnení prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že nedošlo k žiadnej zmene relevantných skutočností skutkového a právneho charakteru, ktoré by zásadným spôsobom zmiernili podozrenie zo spáchania skutkov, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie.

Neboli zistené ani ďalšie skutočnosti, ktoré by spochybnili alebo vyvrátili záver o existencii dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zvlášť závažnou skutočnosťou, ktorá zosilňuje obavu z pokračovania v trestnej činnosti, je zistenie, že obvinený sa protiprávneho konania mal dopúšťať dlhšiu dobu (od presne nezisteného času najmenej od roku 2009 až do začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia) a voči tým istým poškodeným, mal páchať trestnú činnosť pod vplyvom alkoholu, ktorý zvyšoval jeho agresivitu. Z uvedeného následne vyplýva riziko skratu v správaní obvineného, ako aj hrozba veľkého nebezpečenstva pre iných, najmä tých, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti.

Vyššie uvedené skutočnosti sú významným a dostatočným dôvodom pre držanie obvineného vo väzbe. Tieto skutočnosti zároveň vo vzájomnej súvislosti dostatočne odôvodňujú obavu, že obvinený (bez väzby) by pokračoval v páchaní trestnej činnosti. S poukazom na uvedené potom aj krajský súd dospel k záveru, že dôvod, pre ktorý bol obvinený vzatý do väzby - § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., sa nezmenil a trvá

aj v súčasnom štádiu trestného konania. Krajský súd ďalej zvyrazňuje tú skutočnosť, že na obvineného bola dňa 14.10.2021 prokurátorom podaná obžaloba, čo v konečnom hodnotení zosilňuje podozrenia zo spáchania protiprávneho konania. Až po vykonaní potrebného dokazovania na hlavnom pojednávaní bude možné spravodlivo rozhodnúť o vine obvineného.

Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu dospel aj k záveru, že väzbu obžalovaného vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenie jeho osoby a okolností prípadu nie je možné nahradiť písomným sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka. V súvislosti s týmto tvrdením krajský súd opakovane zvyrazňuje, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil protiprávneho konania (4-krát priestupkovo postihnutý), ktoré smerovalo proti osobe jeho družky. Zároveň v značnej miere požíva alkoholické nápoje a pod ich vplyvom je jeho správanie nekontrolovateľné a agresívne. Osoba obžalovaného sa krajskému súdu javí preto ako nedôveryhodná. Nahradenie jeho väzby inštitútmi uvedenými v § 80 Tr. por. sa preto krajskému súdu javilo ako neúčinné a nedostatočné. V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj osvojil.

Krajský súd vzhľadom na tieto dôvody rozhodol tak, že sťažnosť obvineného H. Z. zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.